

*АНДРЕЄВА Дар'я Євгенівна,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного
та господарського права,
Державний ВНЗ "Національний гірничий університет"*

ЕКОЛОГІЯ ЩИРОСТІ: ДО ПИТАННЯ СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОЇ ОСОБИСТОСТІ ЧЕРЕЗ РЕЖИМ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОСВІТЯНСЬКОГО ПРОСТОРУ

Обсяг й зміст сучасного підходу до поняття екології набуває нових параметрів. Так, про екологію говорять не тільки відповідно до взаємодії у природному середовищі, але й щодо дефініцій «екологія свідомості», «екологія моралі», «екологія душі», «екологія сумління», тощо. В будь-якому разі, ми погоджуємося із авторами Л. Куцик, О. Глуховою [1], що всі ці поняття є похідними від категорії «людина».

Сьогодні потрібно говорити не про екологію взагалі, а про екологію людини. Тільки з таких позицій ми зможемо вирішити соціальні проблеми в самих різних напрямках: створити умови для побудови економіки людського існування, взаємини людяності, екологію совісті та моральності.

В даний час проблема екології людини стоїть настільки гостро, що вона перетворилася на категорію економічну і суспільно-політичну.

Таким чином, бути людиною в людському суспільстві, існувати в системі координат загальнолюдських цінностей - це і є норма людського існування. Вихід за ці рамки - це вже соціальна патологія, в стані якої ми довго перебували. В результаті гине природа, дружба між народами як природна умова нашого існування, гине сама людина.

Нові проблеми та події штовхають на пошук принципово нових рішень та критичне переоцінювання минулого досвіду.

Вважається, що будь-які пошуки нового, молодь здійснює, базуючись на досвіді і знаннях, отриманих від старших, крім того, соціальна спадковість не зводиться до передання застарілих спеціальних знань, але включає також засвоєння набагато більш стійких та глибоких психологічних структур,

культурних цінностей і традицій, які акумулюють увесь досвід всесвітньої історії людства. Зневажання цими цінностями призводить до політичного авантюризму. Відносини молоді із старшим поколінням, що спираються на принципи довіри, товаришування, взаємоповаги, взаємної турботи, взаємовибагливості та активної взаємодії – найважливіша передумова активності та ініціативи молоді, залучення її в соціальні, громадські та економічні перетворення. Ключова роль в цьому відводиться державі: має бути розроблено діючу цілісну, комплексну і єдину державну політику по відношенню до молоді; мають бути чітко розроблені юридичні, економічні і політичні механізми її реалізації, створені всі умови та стимули для реалізації креативно-творчого потенціалу молоді - молоді, яка покликана бути і стати відповідальною, небайдужою до основ державності України, бути новаторською, прогресивною, тою, яка в змозі самостійно вирішувати всі питання свого життя та майстерно брати участь в розробці та здійсненні політики держави.

Демократизація життя українського суспільства вимагає радикального перегляду ролі молоді в суспільстві, а саме розгляду її як рівноправного суб'єкта всіх ланок суспільного життя. Молоді притаманне випереджаюче відображення дійсності, тому що психологічно й соціально вона спрямована в майбутнє. Це спрямування, помножене на свіжість сприйняття і бажання «підкорити» світ, народжує особистісну, інтенсивно напружену соціально-творчу домінанту її життєдіяльності, яка і є найбільшим надбанням суспільства, гарантом прогресу і перетворень у ньому.

При підтримці і стимуляції даної компоненти, суспільство має потенції для свого зростання, а при неувазі до молоді воно никне, а той - деградує. Тому молодь – це рубіж майбуття суспільства.

Молодь є формуючою силою, однак соціально слабкою, незахищеною верствою населення і потребує додаткових заходів цілеспрямованої і виваженої державної підтримки [2].

Реалізація державної молодіжної політики ґрунтується на значній кількості нормативно-правових актів.

Нещодавно ВРУ прийняла Закон України «Про вищу освіту» [3], який затвердив новації у вищій освіті, в тому числі й «студентські вольності» у порівнянні з минулою системою вищої освіти («європейський підхід до студентського самоврядування, зменшення навантаження, тощо). А чи є цей норматив екологічним? Чи не розбалансиє він молоду людину? Чи не утвердить в ній волюнтаристські поклики? Питання залишається відкритим...Час засвідчить...Але - чи не буде запізно?...Адже, самоуправління та самоуправство – то є різні явища з різним похідним корінням : наявністю або відсутністю самодисципліни у людини. Останнє і є підґрунтям щирого ставлення всього «суб'єктного складу» державних та громадських діячів до формування основ бази екологічної свідомості молодої людини. Буду рада, якщо виникне у Вас, читач, всередині питання : «А, що я зробив для становлення молодої підростаючої людини? І чи були мої помисли відверто щирими...»

Список використаних джерел :

1. Куцык Л. С. Экология человека : к анализу проблемы / Л. С. Куцык, О. Г. Глухова. –[Електронний ресурс]. - Режим доступу:http://iai.donetsk.ua/_u/iai/dtp/CONF/8/articles/sec5/s5a15.html.
2. Андреева Д.Є.Адміністративно-правове регулювання в галузі молодіжної політики в Україні: організаційно-правові аспекти : [монографія]/ Д.Є.Андреева . – Запоріжжя : Запорізький національний університет, 2009. – 192 с. - С. 8–11.
3. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 р. № 1556 – VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.